

Actul II

Sala tromului. Personajele, în fața tăvilor uriașe. Se aud ultimele clefăieli. Unii mai ling zahărul rămas de la gogoși.

UN STRĂJER *(Intră tiptil, aluneacă spre GUFU și-i rade un deget de zahăr de pe tavă; GUFU îi arde una din zbor.):* Au!

GUFU: Pune-l la loc.

UN STRĂJER *(Întinde dâra de zahăr la loc.):* Preainfulecatule... Peșitorii nu mai au răbdare...

GUFU *(lingându-se pe buze):* S-aștepte.

UN STRĂJER: Au tocit preșul de la uși... *(Pleacă.)*

ALT STRĂJER *(Sosește în fugă.):* Peșitorii se perpelesc... *(Pleacă.)*

UN STRĂJER *(Se întoarce.):* I-a apucat damblaua... Unu' s-a... *(Restul, la urechea lui GUFU; GUFU își strânge gemunchii.)*

GUFU: Cum?

UN STRĂJER: Cum am zis. S-a pierdut cu firea. *(Pleacă.)*

GUFU: Hai, roiu'! Îi chem îndată. *(către IOLA, a cărei tavă e plină)*

De ce nu halești? Halește, ca să fii grasă... *(Îi șterpelește gogoșile.)*

Să nu creadă că te țin nehrănită... la mine în casă... *(Molfăie.)* Noi

se cade să fim cu toții grași... și rotofei... ca să se vadă... c-avem

crăpelniță... să nu se șușotească degeaba... că nu sunt un pârlit... întâi

și-ntâi... să știi și tu... trebuie băgat la ghiozdan... trebuie pusă burta

la cale...

UN STRĂJER *(Intră.):* Prealogopedule! Nu mai e de glumă! Au prins a sparge și-a dărâma prin casă... *(Pleacă.)*

ALT STRĂJER *(Intră.):* S-au dat la cârnați... *(Pleacă.)*

UN STRĂJER *(Intră.):* Au șterpelit măsline și ardei iute. *(Pleacă.)*

ALT STRĂJER *(același joc):* Acum ronțăie nucile...

UN STRĂJER *(disperat):* Se apropie de pivniță...

GUFU: Nu! La pivniță, nu!

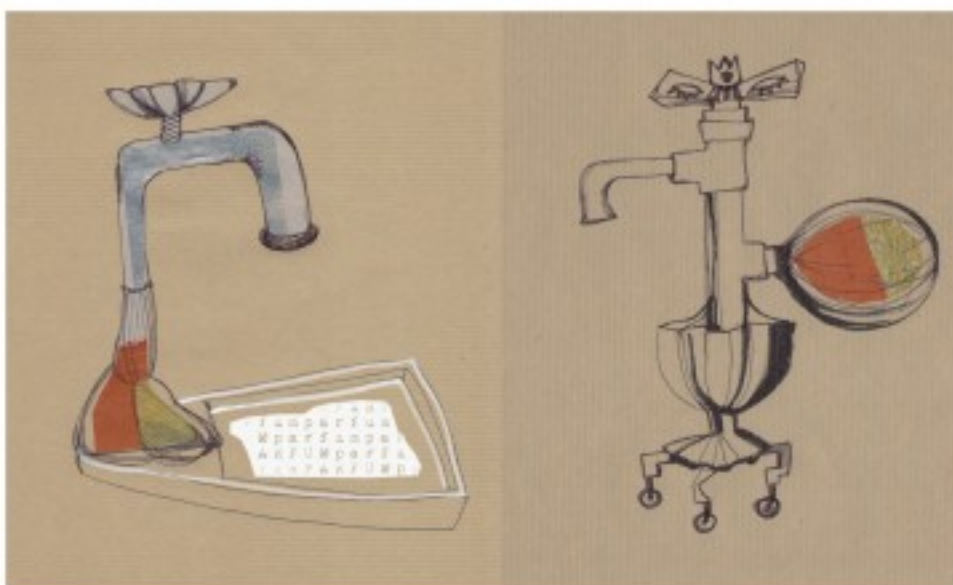
ALT STRĂJER: Nu-i putem opri. Sunt mulți...

GUFI: Câți?

STRĂJERII (*Fiecare numără și-i îndeasă câte trei degete lui GUFU în ochi.*): Trei!

GUFI: Să intre! (*STRĂJERII ies.*) (*către IOLA*): Ești gata, fata mea? (*către MARȚAFIȚA*) Marțafițo, mai dă-o cu parfum! (*Doica dă drumul la robinetul regal și se execută.*) Așa... (*către curte*) Mai dați-vă și voi cu parfum... Să nu creadă că suntem nespălați.

(Toată lumea, înghesuită la robinetul regal; mare bălăceală; se ung sârguincios pe la încheieturi, pe gingii și printre degetele de la picioare; în cadrul ușii apar și cei trei peșitori sub formă de scara mâței; înaintează, ciufuliți și speriați, cu mâinile prin aer; pare că un animal cu multe brațe și picioare se rostogolește prin încăpere; se tot împiedică de propriile lui picioare și de bastoane albe.)

TOȚI (*ajunși cu greu în fața lui GUFU*): Unde-i fata?

GUFI: Răbdare, ciușteilor, răbdare! (*Îi cercetează pe rând.*) Mă!
Tu nu ești Firfircă? Firfircă a' lu' Coțofigă? Regele gârlicilor?
Nu ești tu ăla cu platfusul?

FIRFIRICĂ (*mândru*): Eu is.

GUFI (*Îl încearcă pe al doilea; îl caută pe sub bărbie; îi trece un deget prin ureche, după care și-l șterge de gulerul dantelat al peștorului.*): Tu trebuie să fii Gârneață! Gârneață a' lu' Pișcolaust.

N-ai făcut tu în pat până la cînșpe ani?

GÂRNEAȚĂ (*triumfător*): Da, da' dup-aia m-am potolit.

GUFI: Nu mai faci?

GÂRNEAȚĂ: Mai deloc.

GUFI (*cercetându-l pe al treilea*): Auuu! Țonțonel a' lu' Logopungă.

Ce mai face tac-tu, i-au crescut dinții?

ȚONȚONEL: I-au crescut trei... Da' și mie unu... (*Cască gura, îl ia de mână pe GUFU și-l dirijează spre dinte.*)

GUFI: Frumos dinte!

ȚONȚONEL: Tata o zâs c-o să mai iasă...

GUFI: O să iasă, o să iasă... Când o face plop' pere...

ȚONȚONEL: Mă iei la vale?

GUFI: Țțț! Sunteți băieți buni. Păcat de voi. Mai bine rămâneți pe-acasă... Mă, voi știți să pașteți vaca?

TOȚI: Știm.

GUFI: Da' să vă-nsurați știți?

TOȚI: Știm. (*Speriați ei înșiși de răspuns, duc mâinile la gură.*)

GUFI: Bine, mă! Ia spuneți, ce dați voi pe fată?

FIRFIRICĂ: Întâi s-o dibuim...

GÂRNEAȚĂ: Poa-poate n-are ce-i tre-trebuie...

ȚONȚONEL: Că tata o zâs... că dacă-i zăludă... s-o lăsăm baltă...

Și s-o luăm la palme...

FIRFIRICĂ (*ghiont lui ȚONȚONEL*): La picior...

ȚONȚONEL: Așa, la picior...

FIRFIRICĂ: Că pe noi nu ne duci cu preșu'...

ȚONȚONEL: Că tata o zâs că mata ești cam parșiv și-nșeli lumea la cântar...

GÂRNEAȚĂ: Că nici noi nu sun-suntem de... de... de... azi de ie-ieri.

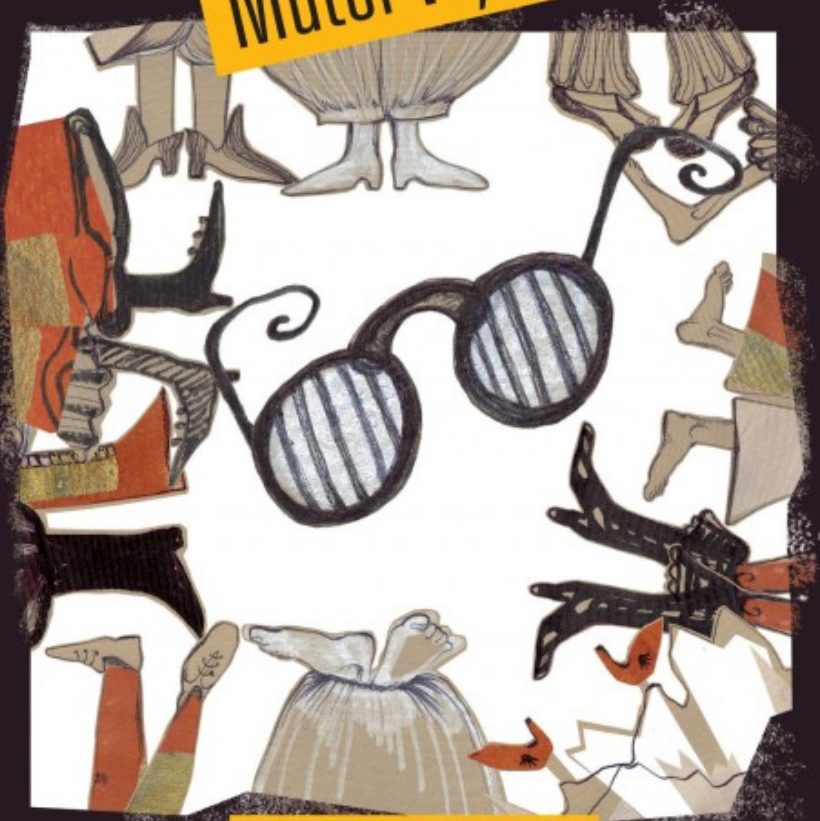

Că tata o zâs... că dacă-i zăludă... s-o lăsăm baltă...

Tărăuții

Matei Vișniec

O EDIȚIE LITERA